

22. 4. 82

Θά ἔχομε κι ἐφέτος τραγωδία φρούτων;

Γράφει ὁ ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΜΨΙΔΗΣ

ΕΝΩ πλησιάζει ἡ πιό ἐκρηκτική περίοδος τῆς συγκομιδῆς τῶν ἐξαιρετικά εὐπαθῶν φρούτων μας — φράουλας, βερυκόκκων, ροδοκίμων — πού ἡ ὠριμανότη τους εἶναι σχεδόν μαζική καί ἡ συλλογή τους πρέπει νά συντελεσθεῖ ἄμεσα, ὅπως καί ἡ διαθεσὴ τους, δέν διαφαίνεται στὸν ὀρίζοντα καμμιά ὀργανωτική προσπάθεια γιὰ τὴν ἄμεση ἀντιμετώπιση τῆς εὐλογίας αὐτῆς τῆς ἐλαφρῆς γῆς, τοῦ μόχθου τῶν ἀνθρώπων πῆς γῆς καί τῶν ἐπιπέδων, πού κάθε χρόνο μαστρεύεται σὲ κατὰρα γιὰ τοὺς παραγωγούς.

Πάνω ἀπὸ ἑκατὸ ἔξαγωγικοί φορεῖς, πού ἕνας ἀριθμὸς τους εἶναι περιπτώσιακοί καί δημιουργοῦνται «ἐν πάχει» ἀπὸ δετονύχιδες καί κυνηγούς εὐκαιριῶν, ετοιμάζονται νά ἐπιπέσουν πάνω στὴν παραγωγή καί νά ἀποδυσθῶν σὲ μιὰ ἀλέθρια ἑλληνοελληνική μάχη στὶς ἔξενες ἀγορές καί κυρίως στὴ Μέλκα τῶν ἔξαγωγῶν, στὸ Μόναχο.

Ὅπως κάθε χρόνο, εἶται καί φέτος εἶναι ἐνδεχόμενο νά ἐπιναληφθεῖ ἡ τραγωδία τῶν φρούτων — ἰδίως τῶν ροδοκίμων —, τραγωδία πού συνηπτεῖ μὲ τὴν παρουσίαση τῶν ἀρχαίων τραγωδίων τοῦ Ἡρώδειο καί τῆς Ἐπιδούρου, γιὰ νά μὴν ὑστεροῦμε σὲ νεώτεροι σὲ παρόμοιες ἐπιδόσεις, σὲ ἄλλους ὅμως χώρους.

Ὁ «Οἰκονομικός Ταχυδρόμος» γιὰ χρόνια τώρα, πρὶν ἀπὸ τὴ συγκομιδὴ καί κατὰ πῆ συγκομιδὴ — σάν ὑστατο μέτρο — ὑποδεικνυε φορτικά καί μονότονα τὴν ἀνάγκη νά ὀργανωθεῖ ἡ διακίνηση καί ἡ ἐμπορία τῶν πολὺ εὐπαθῶν μας προϊόντων, πού δέν ἀντέχουν στὸ χρόνο. Ὅμως, οὔτε οἱ κυβερνήσεις πού ὑνήλθαν στὴν ἐξουσία στὸ διάστημα αὐτό, οὔτε οἱ Γεωργικοί Συνεταιρισμοί, οἱ Ἐνώσεις τους ἢ ἄλλες συνεταιριστικές ὀργανώσεις θέλησαν νά λύσουν τὸ πρόβλημα τοῦ ἐνιαίου ἔξαγωγικοῦ φορέα, ἔστω καί ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν Συνεταιρισμῶν. Προσωπικά συμφέροντα καί φιλοδοξίες ἀτομικές καί τοπικές ἀνέτρεψαν καδὲ συνεργατική σκέψη καί ἰδέα καί οἱ συνεταιρισμοί ἐγίναν ἄπλις ἐμποροὶ ἀλληλομισούμενοι καί ἀλληλομαχόμενοι, ποῖος πρῶτος θά διαθέσει τὰ προϊόντα του ὅσο-ὅσο τσοκίζοντας τοὺς ἄλλους, ἐπιφέροντας τοὺς Γερμανοὺς εἰσαγωγεῖς τοῦ Μονάχου, ὡς «ταπεινοὶ καί καταφρονεμένοι» νταστογιεφρακτικοὶ ἦρως, χωρὶς κομμιά ὑπόληψη στοὺς ἔξενους, πού τρέχουν νά ἐπωφεληθοῦν ἀ-

πὸ τίς ἀναπάντεχες αὐτές εὐκαιρίες ἀνταγωνισμοῦ καί ταπεινότητος.

Ἀλλὰ καί ἡ νέα κυβέρνηση τῆς «ἀλλαγῆς» δέν φαίνεται νά ἀντιμετωπίζει ἐγκαίρως τὸ πρόβλημα ἔστω καί προσωρινά. Ἀπαντώντας σὲ ἐρώτηση αὐτοῦ πού γράφει τίς γραμμές αὐτές, γιὰ τὴν προσέγγιση τῆς ἀγωνιώδους περιόδου καί γιὰ τὰ κυβερνητικά μέτρα, πού προβλέπονται, ὁ ὑπουργὸς Γεωργίας κ. Κ. Σημίτης εἶπε, ὅτι «τὸ θέμα δέν ἔχει μελετηθεῖ ἀκόμα, γιὰτί ὄλο τὸ δυναμικὸ τοῦ ὑπουργείου ἀσχολεῖται μὲ θέματα τῆς Ε.Ο.Κ. Θά δοῦμε προσεχῶς τί θά γίνει...» (συνέντευξη τῆς 5 Ἀπριλίου 1982).

Ποιά μέτρα μποροῦν νά ληφθοῦν, ἔστω καί τὴν παραμονὴ τῆς σκληρῆς γιὰ τοὺς παραγωγούς αὐτῆς περιόδου; Τὰ εἶπαμε πολλές φορές, ἀλλὰ ἄς τὰ ἐπαναλάβουμε καί πῶρα:

1 Νά δημιουργηθοῦν πολὺ γρήγορα καί ἔστω μὲ ὀρισμένες συνεταιριστικές ὀργανώσεις ἐνιαίου ἔξαγωγικοῦ φορέα μὲ κίνητρα γενναία, σὲ τρόπο, πού τουλάχιστο ἡ συνεταιριστική πλευρὰ νά μὴν εἶναι διασπασμένη. Ἀλλὰ, ταυτόχρονα νά ὀργανωθεῖ καλύτερα ἡ διάθεση τῶν προϊόντων αὐτῶν στὴν ἐσωτερικὴ ἀγορὰ.

2 Νά ὀργανωθεῖ ουστηματικὴ καί συνεχῆς προβολὴ γιὰ τὴν διάθεση τῶν εὐπαθῶν μας προϊόντων στὴν ἐσωτερικὴ, τουλάχιστον, ἀγορὰ, γιὰ νά ἀποφευχθεῖ τὸ «φροκάρισμα» στοὺς δρόμους πρὸς τὸ Μόναχο καί οἱ ἔξαγωγές νά γίνον μὲ κάποιο κανονικὸ ρυθμὸ (ἡ διαφήμιση τῶν ἐσπεριδοειδῶν ἔδωσε ἀριστὰ ἀποτελέσματα, διαφήμιση τὴν ὁποία ὑποδεικνύσαμε χρόνια, εἶται πού νά μὴ προτιμηθοῦν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες οἱ «γερμανικοὶ χυμοὶ βερυκόκκων, ροδοκίμων, φράουλας καί μήλου», πού εἰσάγονται στὴ χώρα μας, στὴ «χώρα τῶν φρούτων», μὲ κραυγαλέα διαφήμιση στὴ ραδιοτηλεόραση, μὲ ἀποτέλεσμα, νά ὑπάρχει ὑψηλὴ κατανάλωσή τους...).

Ἐστω καί τὴν τελευταία στιγμή, ἄς κινητοποιηθοῦν οἱ κοινοτικοὶ καί οἱ συνεταιριστικοὶ φορεῖς, γιὰ νά ἀπολυθεῖ κάπως ἡ τραγωδία τῶν ἑλληνικῶν φρούτων καί τῶν παραγωγῶν τους.